

MŪSŲ LIETUVA

NR. 11 (1442) XXVIII - 1976 M. KOVO - MARÇO 18 D. 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926-1976)

Kanada nepripažįsta inkorporacijos

Dr. S. Haidasz, Toronto, Parkdale, atstovo parlamente, inicijavo Kanados parlamente priėmė nutarimą, kuriuo dar kartą pabrėžiamas Kanados nepripažinimas Lietuvos, Latvijos ir Estijos prievartinio įjungimo Sov. Sąjungon. Iš dr. S. Haidasz raštinės Otavoje gautas šis pranešimas.

“Po dvi savaites trukusių diskusijų, įskaitant susitikimą su Centrine Kanados Estų Taryba, latvių ir lietuvių organizacijomis, parlamento atstovui S. Haidasz iš Toronto-Parkdale pavyko gauti parlamento atidarymo sesijoje 1976 m. vasario 26, ketvirtadienį, visuotinių atstovų rūmų pritarimą, patvirtinantį oficialią Kanados politiką, nepripažįstančią inkorporacijos į Sov. Sąjungą Estijos, Latvijos ir Lietuvos. Štai dr. Haidasz pasiūlyto nutarimo tekstas.”

“Atsižvelgiant į Kanadoje reikiama susirūpinimą, kad Europos saugumo ir bendradarbiavimo konferencijos baigminis aktas, pasirašytas Helsinkyje, gali būti suprantamas kaip dokumentas, iteisinas inkorporaciją Estijos, Latvijos ir Lietuvos į Sovietų Sąjungą; taip pat atsižvelgiant į Sovietų Sąjungos vadų pareiškimus, rodančius, kad jie taip aiškina baigminį aktą, — siūloma šiems atstovų rūmams nutarti, kad jie remia Kanados vyriausybės poziciją, išreikštą parlamente 1975 m. gruodžio 2 d. valstybės sekretoriaus užsienio reikalams: baigminis aktas jokių būdu nepatvirtina dabartinės teritorinės padėties (status quo) Europoje, ypač padėties (status quo) Estijos, Latvijos ir Lietuvos, kuri šiuo metu pripažįstama Kanados, ir tuo būdu jos nepakeitė.”

Kazarolis į Lietuvą?

Neseniai Lietuvoje pasklido žinia, kad artimiausiu laiku Lietuvą aplankys augštas Romos kurijos atstovas arkivyskupas Augustinas Kazarolis. Ši žinia kunigų tarpe sukėlė visuotinį susirūpinimą, jeigu Maskva leis atvykti arkivysk. A. Kazaroliui į Lietuvą, tai iš šio vizito tikisi naudos. Šiuo metu Maskvai labai svarbu įtikinti Vatikaną ir visą pasaulį, kad Lietuvoje esanti pilna tikėjimo laisvė. Jeigu atvyks arkiv. A. Kazarolis į Lietuvą, neabejotinai tarybinė valdžia su sąžinę praradusių kunigų pagalba stengsis garbingam svečiui parodyti ne tikrąjį Lietuvos Katalikų Bažnyčios veidą, bet per tarybinės propagandos veidrodį. Maskva taip pat nori, kad iš gyvenimo būtų išbraukti du vyskupai tremtiniai — J. Steponavičius ir V. Sladkevičius, o visų vyskupų priešakyje stovėtų tarybinei valdžiai iki smulkmenų klusnūs ir ištikimi vyskupai. Lietuviai katalikai

jau meldžiasi, kad Maskvos noras suklaidinti Vatikaną ir iš Romos kurijos laimėti sau palankių sprendimų, neišsipildytų.

Pasikeitimai ok. Lietuvos administracijoje

Vilnius. — Iš Vilniaus pranešama, kad komunistų partijos Maskvoje vadovybė padarė kai kurių pakeitimų sovietinės Lietuvos administracijoje. Motiejus Šumauskas pasitraukė ar buvęs pašalintas iš taip vadinamos aukščiausios tarybos pirmininko pareigų.

Šumauską pakeitęs A. Barkauskas yra gimęs 1915 Maskvoje, 1920 atvykęs su tėvais į Lietuvą. Lietuvos komunistų hierarchijoje ėjo aukštas pareigas ir yra, kaip ir M. Šumauskas, maskvino tipo komunistas.

JAV LB ATSTOVAI LANKOSI WASHINGTONE

Norėdami atsverti Lietuvos valstybingumui nepalankius Helsinkio konferencijos nutarimus ir prisidėti prie reikiamos nuotaikos sudarymo, minint Vasario 16-ąją kongrese, JAV Lietuvių Bendruomenės atstovai vasario 4 lankėsi Washingtone. Delegaciją sudarė LB visuomeninių reikalų tarybos pirm. Algimantas Gečys, LB krašto valdybos vicepirmininkai Aušra Mačiulaitytė-Zerr ir Rimas Česonis ir Pietryčių apygardos pirm. Kęstutis Česonis.

LB delegacija Washingtone buvo priimta demokratų partijos centrinio komiteto pirmininko Robert Strauss ir jo štabe tautybių reikalams atstovavo Andrew Waluchek. Įteiktame LB memorandumė pareikšta, kad šiais rinkiminiais metais JAV lietuviams ypač rūpi palankus demokratų partijos ir jos esamų prezidentinių kandidatų teigiamas nusiūteikimas ir toliau nepripažinti Baltijos valstybių inkorporacijos į Sov. Sąjungą.

Demokratų partijos centriname komitete pavergtos Lietuvos klausimas ir šiandieninė jos būklė yra gerai žinomi.

Tenka pažymėti, kad centrinio komiteto pirmininko R. Strauss esama ypač tvirtu antikomunisto. Būdamas kilimu iš Rusijos, pereiniais metais lankydamas Europos valstybes, jis atsisakė įkelti koją į Sov. Sąjungos teritoriją ir savo apsisprendimą paskelbė viešai. Dėl šio įvykio sovietai pareiškė nepasitenkinimą valstybės departamentui.

LB delegacijos taip pat pasimatyta su pirmaujančiu demokratu į JAV prezidento postą senatorium Henry Jackson. Tai tvirčiausioj antisovietinėj pozicijoj esąs demokratas. Prieš kelėtą metų jis Sov. Sąjungą pri-

lygino vagiui viešbuty, kuris bando visas duris, tikėdamas, kad ras kai kurias neužrakintas. Savo antikomunistinį nusistatymą jis išreiškė pasmerkdamas Helsinkio konferencijos sutarimus, darbuodamasis dėl Simo Kudirkos ir A. Jurgučio šeimos laisvinimo, 1975 liepos 28 komunikatu pasmerkdamas prez. G. Fordo išleidimą iš pareiškimų spaudai paragrafų, liečiančių Baltijos valstybių okupacijos nepripažinimą. LB atstovai sen. Jacksonui padėkojo už Lietuvos interesų rėmimą. Pokalbio metu paaikškėjo, kad prieš vieną dieną senatoriaus lankytasi Philadelphijoje, kur jis dalyvavo oficialiame T. Kosciuškos gyvento, dabar restauruoto, namo atidarymo iškilmėse. Tai sudarė progą jam priminti, kad T. Kosciuškos būta lietuviu.

LB atstovų jausta pareiga aplankyti senatorių Clifford Case ir kongresmanę Millicent Fenwick, asmenis, į JAV kongresą įnešusius rezoliucijas, siūlančias įsteigti jungtinę administracijos ir kongreso atstovų komisiją, kuri prižiūrėtų Helsinkio pasirašytų sutarčių vykdymą.

Atstovų rūmuose kongr. Fenwick rezoliucija įgauna vis daugiau pritirimo; šiuo metu ją jau remia 61 narys.

Naujajai šiomis dienomis prisijungę senatoriai Taft, Weicker, Stevenson ir lietuviams maža prielankumo iki šiol rodęs Edward Kennedy.

JAV LB visus kviečia dėti pastangas senato rezoliucijai Nr. 319 skubiai praveisti, kad galėtume vėliau sukongcentruoti visas pastangas į kongr. Bell, kongr. Fenwick ir sen. Case rezoliucijų pravedimą.

Darbininkas A.G.

AUSTRALIJOJE VI-JI SKAUTŲ TAUTINĖ STOVYKLA

VI-ji Tautinė Stovykla vyks Australijoje 1977 m. gruodžio pabaigoje, 1978 m. sausio pradžioje, kuri sutaps su 60-ties metų Jubiliejumi nuo skautų įkūrimo Lietuvoje. Tai pati didžioji ir pirmoji Australijoje jaunimo skautų šventė, ženklinanti, kad mes esame gyva tautos dalis, nors ir po svetimu dangumi. Mes skautai mokomės ir ryžtamės aktyviai jungtis į darbus, kurie būtini ir reikalingi lietuvių tautos ir valstybės Nepriklausomybei atgauti.

Mintis tai stovyklai ruošti, kilo 1973 m. gale tarp Melbourne skautininkų. O 1974 m. tam di-

ronte pritarė.

Jau yra sudarytas T. S. Rengimo Komitetas, kurio pirmininku yra ps. Henrikas Antanaitis.

Dalyvauti kviečiami sesės ir broliai iš Amerikos, Kanados, Europos ir Pietų Amerikos. Tad prašome visų, labiausiai vadovių ir vadovų numatytą stovyklos laiką atsižymėti ir iš lengvo pradėti planuoti reikšmingą ir įspūdingą kelionę.

Mes, su Dievo pagalba, su Australijos lietuvių parama ir skautišku pasiryžimu, tikimės atlikti mums patikėtą didįjį darbą — Tautinę Stovyklą.

T. S. Rengimo Komitetas

Lietuvos laisvė dabarties akimis

I "Tėviškės Žiburių" klausimus atsako VLIKo valdybos narys teisės mokslų profesorius Bronius Nemickas

— Jau senokai dalyvaujate Lietuvos laisvinimo veikloje, atidžiai sekate pasaulio politikos vingius. Būkite tad malonus atsakyti į mūsų skaitytojams rūpimus klausimus. Pirmiausia, kokia Jūsų nuomonė apie dabartinę pasaulio politiką apilai: kokios pajėgos ją daugiausia lemia ir kokia linkme jos orientuojasi?

— Tarptautinė politika nėra pastovi — ji nuolat mainosi: vienas jėgas pakeičia kitos, suteikdamos jai kas kartas ir kitokią veiklos linkmę. Pasaulio politikos pokarinės kaitos apžvalgą palikus nuošalyje, neišvengiamai reikia kalbėti apie tas jėgas, kurios dabartiniu metu formuoja tarptautinę politiką ir ateityje turės jai didelės įtakos.

Kaip žinia, kone visos savarakiškos valstybės priklauso Jungtinėms Tautoms, kurias steigiant buvo pasinešta jų sistemoje spręsti pagrindinius pasaulio politikos klausimus, ypač susietuosius su saugumu ir tarptautine taika. Tačiau gyvenimas nuėjo kitu keliu. Jungtinių Tautų organų nutarimų nevykdo jų pačių nariai — pvz. Sovietų Sąjunga, Izraelis. Jose nepajėgiama susitarti dėl visos eilės esminių dalykų, nes Sovietų Sąjunga vetuoja kiekvieną nutarimą, kuris jai yra kuš nors neparankus, visiškai neatsižvelgdama į visuotinį saugumą ir taiką. Narių gausa atpalaidavo daugelį jų, ypač naująsias Azijos ir Afrikos valstybes, nuo sąmoningo bei sąžiningo tarptautinio atsakingumo ir gerokai palenkė Sovietų Sąjungos užmačioms bei jos propagandai. Žodžiu sakant, Jungtinės Tautos dabar negali savo sistemoje išspręsti kylančių tartautinių kviurėu ir dėlto dažnais atvejais sprendimo jieškoma kur kitur. Galingosios valstybės (Amerika, Sovietų Sąjunga), žinoma, pirmoje eilėje paisydamos priešpriešinių savo interesų ir skirtingų politinių tikslų, ilenda neiesiogiai ar ir tiesiogiai kone kiekvienan tarptautinin sąspyrin: kursto ar net remia isivėlusias valstybes, siekia ginčo sprendimą palenksti savęsp, patį kiviurčą dažnai išplečia, supainioja ir ilgam nuvilkina. Vietnamo, Izraelio — arabų kraštu. Portugalijos ir Angolos įvykiai yra geri pavyzdžiai šios didžiųjų galybių veiklos, vykdytos ir vykdomos šalia Jungtinių Tautų.

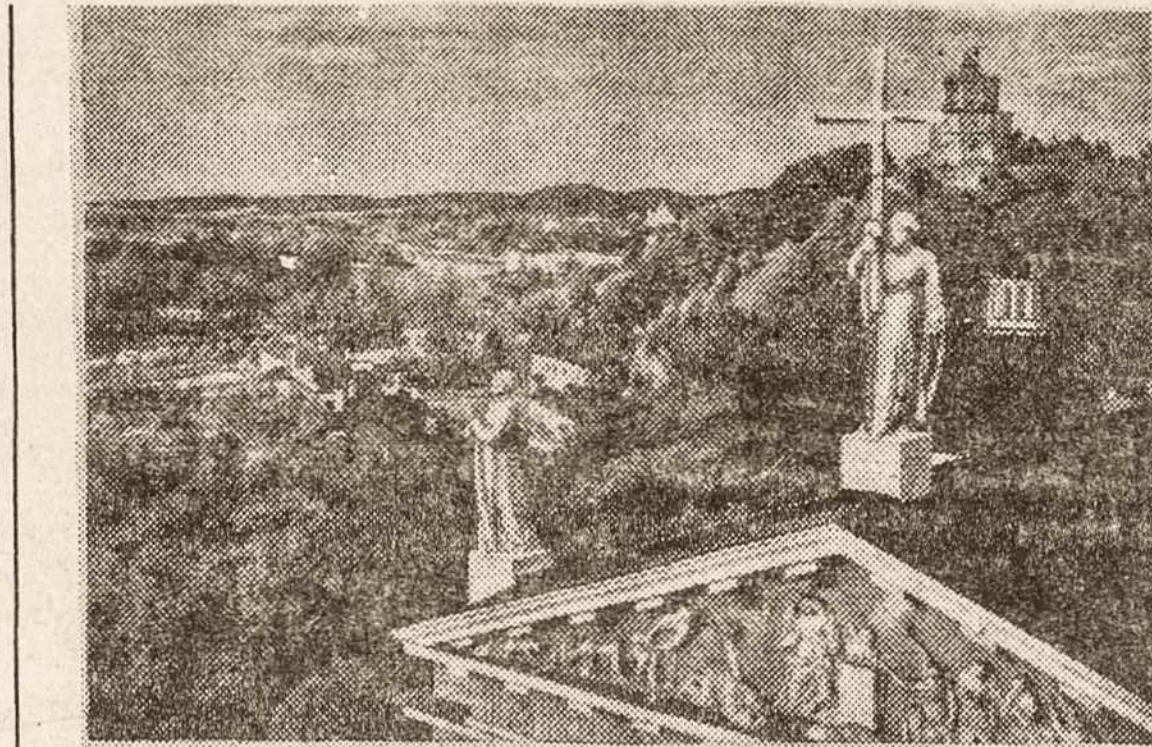
Atsakant kiek konkrečiau į Jūsų klausimo pirmąją dalį, tenka pažymėti, kad patys svarbiausi šios rūšies tarptautinės veiklos dalyviai, kurie lemia ir, reikia manyti, dar ilgesnį laiką

lems pasaulio politikos linkmę, dabar yra Sovietų Sąjunga ir Jungtinės Amerikos Valstybės, o ateityje gali tarptautinių įvykių scenon svariai įstoti ir komunistinė Kinija, kai tik reikiama apsiginkluos.

Antrosios klausimo dalies atsakymas kur kas keblesnis — nėra bendro vardiklio šių galybių tarptautinės veiklos linkmei apibrėžti (sunku apčiuopti skirtingais siekiais grindžiama bendra jų politikos linkmė), nes jos siekia visiškai kitokių, sakyčiau, priešišku tikslų. Vienas pagrindinių JAV veiklos siekių — įgyvendinimas visame žemes rutulyje apsisprendimo teisės, laiduojančios kiekvienai tautai (didelei ir mažai) valstybine nepriklausomybę, ir taip pat žmogaus teisių, apsaugojančių asmenį. Sovietų Sąjungos siekis — pasaulinės revoliucijos palaiptiškas įvykdymas, kitaip tariant, visų kraštų komunistinis pavergimas ir Kremliaus isiviešpatajimas pasaulyje. Ir komunistinės Kinijos (jei ji taptų viena didžiųjų galybių) — kimečių vyravimas ir vadovavimas pasaulinės revoliucijos plėtotėje.

Po antro pasaulinio karo JAV neabejotinai buvo pati stipriausia galybė, istengianti tarptautinėje veikloje įgyvendinti savo tikslus. Tačiau šiam uždaviniui, atrodo, jos nebuvo pasiruošusios. Todėl tarptautinės veiklos iniciatyva pateko į Sovietų Sąjungos rankas. Ji, savo galia nors ir neprilyginama JAV, pokariniu metu istengė išplėsti savo politinę įtaką (ypač į naująsias Azijos ir Afrikos valstybes), užvaldyti Rytų ir Vidurio Europos kraštus, pasivyti (kaikuriuose srityse net ir pralenkti) Ameriką ginklavimosi varžybose.

Šiandieną Sovietų Sąjunga, pasiekusi politinės įtakos persvarą ir karinės galios pusiausvyrą, sudaro didelę grėsmę Vakarų Europos, Artimųjų Rytų, tuo

Gedimino kalnas ir katedra Lietuvos sostinėje Vilniuje

pačiu ir Amerikos saugumui. JAV dabar nebedrįstų parodyti tokio griežtumo, kokio griebsi prezidentas Kennedy 1963 m., isakydamas Chruščiovui išsigabenti iš Kubos sovietines raketas ir bombonešius. Dabar, Sovietų Sąjungai pasiekus karinę pusiausvyrą, Amerikos vyriausybė, užuot griežčiau veikusi, tupinėja, visur, visada ir visaip nuolaidžiaudama, veitui stengdamasi ginklavimosi varžybas riboti teisiniais nuostatais.

Taigi, atsakant į Jūsų klausimo antrąją dalį, reikia pažymėti, kad dabartinė tarptautinė veikla (yra ir nežymių nuokrypu) eina dviem priešingom linkmėm (amerikine ir sovietine), į kurias daugiau ar mažiau rikiuojasi kitų kraštų polinkmės ir apie kurias sukasi dabartinė pasaulio politika. Brežnevas joja riščia į pasaulinę revoliuciją, o Amerika taikstosi jo žirgą supančioti, kad kelionė kiek galint ilgiau truktu ir kad sovietinė imperija, tariamai veikiama Vakarų idėjų ir spaudžiama savo negerovių, imtų griūti pati iš vidaus ar ją pradėtų griauti komunistinė Kinija iš lauko. Kuri šių linkmių (amerikinė ar sovietinė) ims viršų, parodys kiek tolimesnė ateitis. Komunistinės Kinijos reikšmė dabartinei tarptautinės veiklos linkmei kol kas dar nėra lemianti.

— Ar pasaulinės politikos vingiuose galima žiūrėti laisvės perspektyvas mažosioms ir vidutinėms tautoms?

— Jei čia turima galvoje Sovietų Sąjungos pavergtos ir pajungtos tautos, tai jų laisvės tikrų perspektyvų kol kas nesimato dabartinio meto akiratyje, nes:

a. Kremlius gera valia nepaleis jų iš savo priespaudos repelių (paleidimas prieštarautų pasaulinės revoliucijos užmačioms).

b. Laisvasis pasaulis, sovietinei imperijai tapus karine galybe, bijodamas atominio sunaikinimo, neišdrįs dabartinėmis sąlygomis griežtai reikalauti pavergtųjų tautų išlaisvinimo. Tačiau joms išsivadavimo galimybė gali rasti netikėtai kiekvienu metu ir laisvės rytas išaušti greičiau, negu tikimės.

— Ziūredamas į politinę pasaulio perspektyvą, kaip įrikiuotumėte vadinamąją Helsinkio konferenciją ir jos baigminį aktą? Ar tai žingsnis į mažųjų tautų laisvę, ar dar didesnę nelaisvę?

— Baigminis Helsinkio aktas, žadantis laiduoti Europos valstybių sienų nepažaidą ir atveriantis vartus Vakarų ūkio gaminiams bei technologijai į Sovietų Sąjungą, galės būti jai labai naudingas. Europos valstybių sienų nepažaidos nuostatas, lyg ir pripažindamas Sovietų Sąjungos teritorinius grobinius Vakaruose, lyg ir patvirtina tas jos pozicijas, o ūkio reikmenų ir technologijos bei jo gaminių tiekimas neabejotinai stiprins karinį Maskvos pajėgumą, darys ją kietesnę pavergtosioms tautoms ir grėsmingesnę laisvajam pasauliui. Tokiu būdu ir jų išsivadavimo kova su sustiprėjusiu pavergėju taps joms sunkesnė.

— Dėl Helsinkio baigminio akto buvo ir tebėra įvairių nuomonių. Ar mūsų politiniai veiksniai išėivijoje yra vienodos nuomonės dėl jo interpretavimo?

— Ne. Mūsų veiksmų nuomonių, liečiančių Helsinkio baigminio akto aiškinimą ir vertinimą, skirtybė, manau, išplaukia iš dviejų kitokių šaltinių, būtent, a. negalėjimo užkardyti Helsinkio susitarimų ir b. inkorporacijos nepripažinimo ketinimo. Negalėjimas užkardyti Helsinkio susitarimų vienu laikomas kone galutinai sužlugdžiusiu Lietuvos laisvės bylą, o inkorporacijos nepripažinimo žadinytis kitų iškeliamas kaip naujas laimėjimas. Tai dvi Helsinkio baigminio akto aiškinimo bei vertinimo kraštutinybės. Jos abi yra nuslydusios nuo teisinės tikrovės, remiasi paprastu aiškintojų bei vertintojų paviršutiniškumu, nes jie visiškai nesigilina į jo teisinę prigimtį ir maža tesidomi net jo turiniu, o savo klaidingas išvadas daro, remdamiesi tik minėtais dviem skirtingais ir net vienas kitam priešingais pagrindais.

— Kokios Lietuvos laisvinimo perspektyvos po Helsinkio konferencijos? Ar jos yra geresnės, ar blogesnės? Kodėl?

— Šis klausimas iš dalies jau atsakytas, kalbant apie mažųjų tautų laisvės perspektyvas (žiūr. 3-čią klausimą). Čia dar reikia pridurti vieną dalyką, kuris yra

PAVERGTOJE TĒVYNĒJE

NAUJAS POGRINDŽIO LEIDINYS

1975 lapkričio mėnesį Lietuvoje tarp žmonių asklido naujas leidinys "Aušra", multiplikuotas rašomosiomis mašinėlėmis "LKB Kronika" pateikia "Aušros" leidėjų išanginį straipsnį:

"Gedimino laikus
Vaidevutis garsus
Prikeltu; Bet kur Vaidevutis?"

MAIRONIS

Beveik po šimto metų vėl iš naujo pasirodo "Aušra" Lietuvos istorija tarsi pasikartoja, — carinė okupacija pasikeitė į tarybinę. Iš naujo iškilęs pavojus lietuvių tautos egzistencijai. Pavojuje atsidūrė ypatingai dvasinės vertybės: tikėjimas, dora, kalba, literatūra ir visa lietuviškoji kultūra. Mūsų tautos priešais ir jos ateitį toliau neįžvelgia vaikai ruošia tautai pražūti. Šito siekiama klaida, melu ir apgaule. Planingai ir maskuotai Lietuva dvasiškai žlugdoma ir fiziškai naikinama. Dalis tautos nepastebi šios nelaimės ir nesirūpina gresiančiu pavojumi. Kartais nesuprasdami, o kartais dėl duonos karmo jie tampa tautos engėjų talkininkais.

Šiandien stengiamasi nutylėti didvyriška Lietuvos praeitis. Venuostabu, kad mūsų mokyklose taip mažai vietos skiriama Lietuvos senovės istorijai, taip skurdžiai leidžiama istorinė literatūra ir ta pati cenzorių yra negailestingai žalojama, o prieš karą išleisti Lietuvos istorijos vadovėliai rūpestingai naikinami. Klautojant istorinius faktus, norima apjuodinti Lietuvos praeitį.

Nutylima ne tik tautos praeitis, bet ir tamsiosios šiandieninio gyvenimo pusės. Kalbama apie augančius miestus, didžiųjų kurortais ir augančiomis gamyklomis, bet tylima apie besiplečiantį nusikalstamumą, laigerius ir siaubingas ligas.

Mažai kas tinkamai rūpinasi ir Lietuvos ateitimi, ypač jos dvasinės kultūros vertybėmis. Tautos dėmesys ir jėgos nukreipiamos tik į medžiaginę kultūros kėliną — į gamyklas, planus, sportą, o dvasinės kultūros dirvonai užleidžiami. Ištizūsia, materialistinėmis gėrybėmis besisotinančią ir girtuokliaujančią tautą nesunku ir nutautinti, ir sunaikinti.

Mūsų tautą reikia pabudinti iš to dvasinio miego. Maironio žodžiais tariant, reikia naujo Vaidevučio... Šito uždavinio ir imasi iš naujo atgaivinta "Aušra".

"Aušros" programa lieka to-

kia, kaip ir prieš šimtą metų parodyti lietuviams praeitį, teisingai įvertinti dabartį ir padėti įsivaizduoti ateities Lietuvą.

"Aušra" nesiekia politinių tikslų — sukelti revoliuciją arba gražinti kapitalistinę santvarką. Jos uždavinys — ir sunkiausiais laikais gaivinti lietuvių dvasią, ugdyti tautinį susipratimą, tautos dorovingumą, skatinti visokeriopą pažangą. Lietuvių tauta išsilaikys, jei bus kultūringesnė už pavergėjus. Todėl turi pasikartoti senovės istorija: romėnai jėga nugalėjo graikus, o graikai kultūra nugalėjo romėnus.

"Aušra" nekurstys tautinės

neapykantos. Ji laiko savo draugais visų tautų taikius ir geros valios žmones, kurie Lietuvai linki gero ir nori su ja dalintis kultūrinėmis vertybėmis.

"Aušra" tikisi, kad ją rems visi nuoširdžiai myli Lietuvą, nepaisant isitikinimų, partiškumo ir pareigų. Šiandien daugelis net atsakingų pareigūnų nenustoja mylėti savo Tėvynės ir, kiek galėdami, rūpinasi jos gerove.

"Aušra" nepretenduoja apimti visų Lietuvos problemų. Ji sveikina jau ketvirtį metų einančią "LKB Kroniką" ir su džiaugsmu sutiks naujai pasirodžiusius leidinius.

Tikimės, kad "Aušros" skelbiamos mintys paplis jaunimo tarpe. Norėtume, kad jie pažinę Lietuvos praeitį, dar labiau pamiltų savo tėviškės žemę.

"Aušros" leidėjai

ATLAIDAI SILUVOJE

Šiluvoje kasmet rugsėjo 8-15 d.d. švenčiami Šv. Mergelės Marijos Gimimo atlydai. Šiemet jie susilaukė rekordinio maldininkų skaičiaus — minios tikinčiųjų plaukė plaukė visą savaitę iš įvairių Lietuvos vietovių. Išpažinčių klausė net 60, o kartais ir daugiau kunigų. Šilinių sekmadienį Mišias atnašavo vysk. Liudas Povilonis. Pamokslus per visus atlydus sakė Viduklės klebonas kun. Krizantas Juknevičius. Paskata gausiam maldininkų dalyvavimui, matyt, buvo popiežiaus Pauliaus VI suteiktas mažosios bazilikos titulas Marijos šventovei Šiluvoje. Kl. R.

• Neturėkime dvejetainės sąžinės: vienos katalikiškos asmens gyvenime, antros pagoniškos visuomeniuose ir valstybiniuose reikaluose. Skaudu žiūrėti, kaip kartais tėvynės vaikai stoja vienas prieš kita.

VYSK. K. PALTAROKAS

Lietuvos laisvė dabarties akimis

(Tę 2 psl.)

būdingas Baltijos valstybėms. Nežiūrint jų inkorporacijos nepripažinimo tvirtai pareikšto žadinio. Sovietų Sąjunga vistiek savaip interpretuos Europos valstybių sienų nepažaidos nuostatą, pavergtosioms Baltijos tautoms skelbdama, kad Vakarai Pabaltijį jau yra nurašę. Tokis aiškinimas, ypač dėl geležinės uždangos tiksliai nežinant Vakarų interpretacijos, gali didinti pavergtųjų žmonių neviltį ir turėti nepalankios įtakos į išsivadavimo ryžtą.

— Be abejonės, sekate įvykius Lietuvoje. Ar pavergta tauta per ištikus tris dešimtmečius gerai atsilaikė, ar palinko okupanto pusėn, atsisakydama nepriklausomybės idėjos bei paklusdama sovietinei propagandai, kuri skelbia, kad lietuvių tautos gerovė tėra galima Sov. Sąjungos rėmuose?

— Ilgus amžius brandintas ir ypač Lietuvos palaimios nepriklausomybės metu gyvai pajustas ir užgrūdintas lietuvių tautos valstybingumas yra jos atspyrimo prieš Kremliaus užmačias tvirtovė, kuri nepasiduos sovietinei propagandai. Pavyzdžiai rodo, kad ne tik nepriklausomybinė karta, bet, svarbiausia, ir sovietinio gyvenimo sąlygose brendęs jaunimas nepriklausksta prie svetimųjų priespaudos. Nepriklausomybės palaimos nepatyrusios ir jos vaisių neragavusios lietuvių tautos jaunesniosios kartos širdyse yra didelis laisvės troškulys. Jis gyva valstybinė nepriklausomybės idėja. Tą liudija visa eilė tokių įvykių, kaip didvyriškos Romo Kalantos gyvybės aukos pakintasis okupuotos Lietuvos

jaunimo sambrūzdis prieš pavergėją. Kas be ko, yra ir nuokritų.

— Kaip vertinate dabartinės Katalikų Bendrijos būklę okupuotoje Lietuvoje: ar ji ten yra laisva, kaip skelbia propagandinė spauda, ar pavergta?

— Dabartinę Katalikų Bendrijos būklę okupuotoje Lietuvoje reikia vertinti, remiantis tikraisiais gyvenimo reiškiniiais (faktais), o ne Kremliaus propaganda, išdabinta sovietiniais triukais. Vyskupas Julijonas Steponavičius ir Vincas Slatkevičius išstremti iš savo vyskupijų — jiems ir dabar neleidžiama

eiti pareigų. Uždaryti visi vyrų ir moterų vienuolynai. Visa eilė šventovių paverstos muzėjais, pasilinksminimų salėmis, sandėliais. Suvaržytas kunigų paruošimas: uždarytos kunigų seminarijos, išskyrus vieną tik su apie 50 klierikų. Kunigų skyrimą į parapijas ir klierikų priėmimą į seminariją tvarko pačios sovietinės valdžios parinktas pareigūnas, bet ne bažnytinė administracija. Kunigai ir pasauliečiai sodinami kalėjiman už vaikų katekizaciją. Tarnautojai išmetami iš darbo už religinių prievolių atlikinėjimą ir t.t. Tik propagandiniais sumetimais kaikurioje religinio gyvenimo srityje protarpiais kiek atleidžiami persekiojimo varžtai. Šie faktai, kurių tik dalį čia paminėjau, iškalbingai byloja patys už save, ir, manau, maño žodinė išvada apie dabartinę Katalikų Bendrijos būklę okupuotoje Lietuvoje nebereikalinga. Liūdna, kad atsiranda lietuvių (net ir kunigų), kurie apakinti sovietinės propagandos triukų, nehemato nuožmaus religinio

persekiojimo faktų ir lengvapėdiškai palinksta šnekėti apie tariamą tikėjimo laisvę okupuotoje Lietuvoje.

— Ar okupuotoje Lietuvoje vykstanti tyli rezistencinė kova yra grynai religinio pobūdžio, ar kartu ir tautinio bei valstybinio?

— Dabartiniu metu pavergtoje Lietuvoje vykstanti rezistencinė kova, manau, yra vienalytė, todėl nedalinama į religinę ir politinę (tautinę, valstybinę), nes ji nukreipta prieš sovietinį pavergimą, kuris jokių žmogaus laisvių nepripažįsta. Taigi kurios savo laisvių žmogus besiektų (religinės, tautinės ar kt.), vistiek negalėtų įgyti tol, kol sovietinė sistema, jas visas paneigianti, viešpataus Lietuvoje. Vadinasi, visų pirma, kad turėtų tikėjimo laisvę, lietuvių tautai reikia nusikratyti sovietine propaganda. Tokiu būdu ir pastanga, siekianti tikėjimo laisvės, eina tuo pačiu politinės kovos keliu.

— Ar yra pagrindo tikėtis, kad Lietuva kokiu nors būdu šiame dešimtmetyje bus išlaisvinta ir vėl taps nepriklausoma?

— Viena pagrindinių lietuvių tautos iš sovietinės vergijos išsivadavimo sąlygų yra Lietuvos bylai palankus pasaulio politikos postūmis. Tačiau tarptautinė politika, kartoju, yra nepastovi, nuolat kintanti. Jos kaita yra aibės sąlygų veikiami ir todėl keitimosi linkmė ir raida sunkiai išpėjama iš anksto. Šiandieną tarptautinės politikos akiratyje nesimato lietuvių tautos išsivadavimui iš priespaudos reikiamo postūmio. Tačiau jis gali rasti veikiau, negu mes tikimės.

TIESA IR GYVENIMAS

POKALBIS — T. KJAUSKAS

Tėv. Gediminas Kjauskas, SJ, Clevelando lietuvių parapijos klebonas su Tėv. J. Zaremba

KONGRESAS

1. Kokie atgarsiai pasiekė Jus per čia buvusį jaunimą?

III Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas atnešė daug gyvastingumo ypatingai į lietuvių kolonijas, kur vyko kongreso programa. Pats ruošimasis šiam didžiam įvykiui įtraukė visą eilę žmonių. Jie įsitikino, kad sutelktomis jėgomis net ir didesni įvykiai yra įmanomi. JAV jaunimas parsivežė gražius įspūdžius iš III PLJK.

2. Artimai pažinote I ir II JK. Kuo šis skyrėsi nuo anų, kuo panašus?

Pirmiausiai, šis kongresas vyko Pietų Amerikoje. Toks kongresas galėjo čia įvykti. Šis kongresas tur būt bus konkretesnis savo nutarimuose už abu pirmuosius. III PLJK kreipia jaunimo veiklą į kultūrinę, politinę, lituanistikos ir ryšių sritis. Panašus į pirmuosius tuo, kad ir šiame dalyvavo laisvojo pasaulio lietuvių jaunimas, buvo atstovai. Programoje — studijų dienos, stovykla, šokių šventė, kiti renginiai. Mano įspūdis, III PLJK plačiau išėjo į viešąją, ne lietuvių, spaudą.

3. Kokios galėtų būti III JK pasekmės jaunimui ir bendrai veiklai, nuotaikoms?

Tėvai galėtų pamatyti, kad nėra tuščias dalykas savo vaikus auklėti ir ruošti būti sąmoningais lietuviais, kad tas jiems padeda bendrauti su kitų kraštų lietuvių jaunimu, kad pasisavinimas lietuvių tautos dvasinių vertybių yra didelis praturtinimas jaunam žmogui. Kongresas taip pat galėtų padėti suprasti, kad kasdieninė lietuviška veikla turi savo reikšmę ir svarbą — be jos dideli darbai neįmanomi — pav. lietuvių kalba šeimoje, lituanistinis auklėjimas mokykloje, dalyvavimas lietuviškoje organizacijoje ir t.t. Kongresas taip pat parodė, kaip svarbu ir kokia didelė jėga susikuria, kai lietuviškasis jaunimas jungiasi nusibrėžtų tikslų vykdyti. Gausus jaunimo dalyvavimas sukelia jaunime entuziazmą, skatina į kūrybą, sudaro progą pasireikšti jaunimo išradingumui.

4. Kokios JK nutarimų gairės atrodo svarbiausios?

Pats jaunimas šiame kongrese pabrėžė, kad svarbus yra lituanistinis auklėjimasis, įtraukiant į šį tautinį sąmonėjimą net ir lietuviškai nekalbantį jaunimą. Antras svarbus momentas — jaunimo apsijungimas pasaulinių mastu, ryšių pagyvinimas. Trečia, veiklos nukreipimas į specifines sritis — politinę, kultūrinę ir visuomeninę.

Toliau, kiek ir kuri sritis turės pirmą atskirose vietovėse, priklausys nuo krašte esančių sąlygų bei tikrosios padėties. JAV pav. daugumoje atvejų lituanistinis švietimas vyksta pusėtinai gerai: lituanistinės mokyklos, organizacijos jaunimui (ypatingai skautai ir ateitininkai). P. Amerikai lituanistinis švietimas, tautinis sąmoningumas jaunimo tarpe išskyla kaip sritys, reikalaujančios didesnio dėmesio.

5. Ką siūlytumėte sekančiam JK-ui?

IV PLJK vyks Europoje 1979 metais — tai Vilniaus Universiteto 400 metų nuo įsteigimo (1579) sukakties metai. Ši svarbi sukaktis visai lietuvių tautai galėtų rasti atgarsio ir būsimam kongreso programoje. Į kongresą reikėtų taip pat atvažiuoti gerai išstudijavus lietuvių išėivijos rūpesčius ir pramačius bent kai kurias galimybes, kaip jiems atsilipti. Be to, būsimam kongresui reikėtų paruošti apyskaitą apie III PLJK padarytų nutarimų įvykdymą, kokie buvo pasisekimai ir kokios kliūtys.

6. Kaip (pav. Clevelando) visuomenė domėjosi JK-u prieš, per, po?

Iš dalies domėjimasis priklausė nuo žinių paskleidimo apie kongresą. Žmonės, kuriems rūpi jaunimas ir jo veikla, rėmė kongresą. Kongresui prasidedant, jaudinosi, kai Argentinoje kilo neramumai. Džiaugėsi, kai kongresas pavyko gražiai ir be didelių nesklaidymų. Žmonės domėjosi kongreso darbais. Jie laukia daugiau žinių spaudoje, pranešimų iš atstovų ir kitų dalyvavusiųjų.

(B. d.)

• Daugiau negu 3.000 V. Vokietijos tikinčiųjų dalyvavo tradicinėje maldingoje kelionėje į garsiąją Marijos šventovę — Marizell, Austrijoje. Tokias keliones kasmet organizuoja "Otspriesterhilfe" organizacija, kuri rūpinasi telkti pagalbos Rytų Europos kraštų kunigams. Šios organizacijos vadovas olandas kun. Warenfried van Straaten, kalbėdamas maldininkams išskėlė dramatiškas sąlygas, kuriose gyvena ir veikia tikintieji ateistų valdomuose kraštuose, griežtai pasmerkdamas krikščionių bendruomenių persekiojimą R. Europos kraštuose. Tylos minute maldininkai pagerbė tikėjimo kankinius.

A. A.

Halina Didžiulytė Mošinskienė

ATSISVEIKINANT ...

A.A. N. Gudliausko šviesiam atminimui

Būna taip, kad susipažįsti su žmogumi čia pat nesisukęs jau jo nebeprisimeni. At naujini pažintį, bet jinai kažkaip neprilimpa taip ir lieka žmogus žmogui svetimas, nors susitikęs sveikinas, kalbasi.

Su velioniu Napoleonu Gudliausku susipažinau per kokį tai lietuvišką pobūvį — gal V. Zelinoje, o gal Mokoje, nepamenu. Tai buvo prieš daugelį metų, kai nauja pažinti prasidėdavo užklausu: — O iš kurio krašto Lietuvos? — Iš Panevėžio. — Ir aš iš Panevėžio. — Tai esame „zemliokai“, gal gi teko mano tėvelį gydytoją pažinti? — Na kaip gi. Labai gerai prisimenu, juk jis man nuo „zapalenijos“ išgydė. Tai geras daktaras buvo, ne vieną kartą aplankė, vaistų davė ir daugiau niekada nesirgau.. — Napoleono veidas švytėjo draugiškumu ir jis stipriai kratė mano ranką. Tai buvo toks šiltas lietuviškos rankos paspaudimas. Taip mudu susipažinome ir čia pat su miela ponia Adele. Ir likome, kad ir iš tolo, bet draugai.

Kur susitikdavome, nepraeidavome pro šalia vieno kito nepastebėję. N. Gudliauskas visada malonus, mandagus užkalbindavo, šnekėdavo apie šį bei tą, o dažniausiai pašnekesys baigdavosi prisiminimais. Kai Napoleonas dar buvo jaunas berniokas Panevėžyje, kai lankė mokyklą ir kaip mano tėvelis jį gydė.

Tėvelio seniai jau nebėra, po aukštu klebu ilsisi jo palaikai Panevėžio kapinėse, bet N. Gudliauskas vis sveikas, tvirtas, vienodai ramus ir draugiškas, su visais pajuokauja ir rimtai pašneka. Niekada nemačiau jo susiraukusio ar nepatenkinto. — Rodėsi, toks žmogus turėtų sulaukti gilios senatvės, toks jaunas dvasia, toks tvirtas savo stuomeniu, nepražilęs.

Ir staiga, man viešint Santose, sužinau, kad N. Gudliauskas pasimirė. Nenorėjau tikėti, ne tai netiesa. — Deja, skaitau laikraštį ir turiu susitaikyti su tikrove. Liūdesys ir graudulys spaudžia širdį, kai bendralaikį ir bendraminčių eilės retėja. Lieka spraga Sąjungos narių tarpe, gedulas ir skausmas našlei, šeimai, artimiesiems.

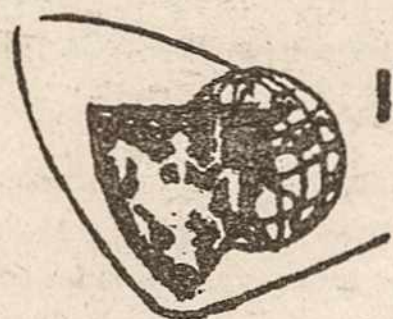
Kas sugrąžins nuėjusį amžinybėn? — Iš ten dar niekas nesugrįžo. Bet žmogaus darbai, išgyventas gyvenimas lieka pavyzdžiu ateinančioms kartoms, ypač tokio tauraus lietuvių patrioto, tokio gero žmogaus ir draugo, kaip buvo Napoleonas Gudliauskas. Tebūnie jam lengva Brazilijos žemė, kuriai jis atidavė savo tylų ir darbštų gyvenimą.

Gili užuojauta žmonai Adelei, šeimai, giminėms ir L.B. Sąjungai, netekus didžiai garbingo nario.

• Jaunimas yra mūsų gyvenimo šaknys. Jos nudžiūsus — išnyks ir viršūnės: garsiosios dainų šventės, didingos šokių šventės ir nebebus kam žodžio tarti dėl Lietuvos laisvės.

M. KRUPAVIČIUS

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

III PLJ KONGRESO LAIŠKAS POPIEŽIUI (parašytas itališkai)

Jo Šventenybė
Popiežius Paulius VI
Vatikanas

1976.I.5

Jūsų Šventenybe:

Popiežius Pijus XII Lietuvą yra pavadinęs katalikybės avanpostu Šiaurės-Rytų Europoje. Šis avanpostas nuo 1940 yra užimtas rusų komunistų ateistų. Lietuvos žmonės per tris dekadas yra patyrę begalinius persekiojimus ir skriaudas: šimtai tūkstančių ištremti į Sibirą, dešimtys tūkstančių išžudyti ir įkalinti priverčiamų darbų stovyklose, kalėjimuose, psichiatrinėse ligoninėse. Šiuo metu religijos ir tikinčiųjų persekiojimas intensyvėja. Kalinami kunigai ir pasauliečiai už vaikų katekizmo mokymą, maldaknygių ir kitos religinės literatūros dauginimą ir platinimą. Jaunimas persekiojamas už bažnyčios lankymą.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiasis Kongresas, vyksta 1975.XII.20 – 1976.I.6 Buenos Airezė-Argentinoje, Montevidejuje-Urugvajuje ir São Pauloje-Brazilijoje sveikina Jūsų Šventenybę ir prašo Jūsų viešai ginti persekiojamus okupuotos Lietuvos katalikus, kurie šiuo metu kovoja už katalikų tikėjimą ir dokumentuoja religinės laisvės pažeidimus „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikoje“. Jie šaukiasi laisvojo pasaulio katalikų ir visų žmonių pritarimo.

Lietuvos katalikai laukia Jūsų Šventenybės aiškaus žodžio. Mes prašome jį tarti, kad jie nenutiltų ir nenusiviltų.

Jaunimo kongresas ir ateitis

AL. GIMANTAS

Vienas mūsų šeimos narys, kaip rinktas atstovas, dalyvavo III jaunimo kongrese P. Amerikoje. Atseit, buvo proga gana artimai ir iš pirmųjų šaltinių susipažinti su visa kongreso eiga, nuotaikomis.

Dar ir šiandien visuomenės tarpe girdėti gana įvairūs atsiliepimai apie kongresą, kurių nemaža dalis liečia daugiau materialinę pusę. Klausama, ar įdėtos sumos, išlaidos tikrai pasiteisino, ar išleisti pinigai neuėjo veltui, ar galima įžvelgti apčiuopiamą naudą ir pan. Būdinga tai, kad priekaištai ir nepasitikėjimas ateina nemaža dalimi iš tų, kurie jaunimo kongresui iš viso neaukojo arba pasitenkino tik minimalia simboline suma. Tačiau visi aukotojai gali būti tikri, kad pinigais niekas tuščiai nesisvaidė, visos išlaidos buvo pilnai pateisintos, skaitytasi su kiekvienu centu, net rinktiems atstovams (esant ribotoms lėšoms) teko žymiai daugiau pridėti savo pinigų nei buvo tikėtasi. To, žinoma, nesigaili nei patys jaunuoliai, nei jų tėvai, iš kurių kišenių daugiausia ir atėjo pagrindinis išvykos narių finansavimas.

Viską sverti grynai piniginiu mastu būtų tikras nesupratimas. Lietuviškoji veikla iš viso niekur nepajudėtų ir liktų be jokių apčiuopiamų rezultatų, jei

viską matuotume tik piniginiu saiku. Mūsų visų laimei ir pasitenkinimui, susipratusi visuomenės dalis visada ateina su materialine ir moraline pagalba, organizuojant išskirtinos reikšmės, globalinio pobūdžio įvykius. Pasauliniai jaunimo kon-

gresai tik jau turi būti laikomi pirmoje eilėje.

Mūsų šio jaunimo atstovai savo akimis matė, kaip daug naujo lietuviško entuziazmo bei užsidegimo pabėrė visiems tik ką pasibaigęs jaunimo kongresas. Argentinos, Urugvajaus ir Brazilijos lietuviai dar ilgus metus lais ta poveikį, kurį jiems padarė jaunimo kongresas, jo atskiros dalys, organizuotos kiekviename tų kraštų.

Mūsų šio nuomone, ten vietinis jaunimas, kurio paviršutinis lietuviškumas lyg ir užgožtas ispanų ar portugalų kalbos bei vietinių papročių, vis dėlto savo širdyje yra lietuviškas, susipratus ir patriotiškai nusiteikęs. Pagrindinė problema — trūkumas vadovų. Nuo to ir priklausys tolimesni lietuviškieji nusišaukimai P. Amerikos žemyne.

Būtų idealu, jei užsimezgę ryšiai, naujos draugystės tarp pietiečių ir šiauriečių lietuvių jaunimo galėtų būti plečiami tiek asmeniniu, tiek ir bendruomeniniu mastu. Štai, pas mus būna visa eilė vasaros stovyklų (studentija, skautai, ateitininkai). Kaip būtų gera, jeigu jose galėtų dalyvauti bent ribotas skaičius jaunimo iš pietinio žemyno kraštų. Kliūtis — tik viena, būtent, lėšos. Čia ir būtų stabdys betkuriai iniciatyvai. Jei būtų galima turėti nuolatinį ir neišsenkantį fondą kitų kraštų jaunimo vadovų paruošimui, lietuviškąją ateitį anoje pusiaujuose pusėje galima būtų piešti žymiai šviesesne spalva. Visa tai aiškiai matome ir suprantame, bet nuoga realybė vaizdžiai liudija, kad žodžių srautas neišspręs šios problemos, jei planų

įgyvendinimui nebus lėšų. Todėl kartais baisu darosi pagalvojus, kad taupome milijonus ateičiai, kai šiuo metu taip labai trūksta finansų šios dienos projektų finansavimui. Kaikurie tų sumanymų lietuviškoje plotmėje reiškia būti ar nebūti. Tai itin aišku P. Amerikos dar vis pulsuojančiame lietuvių gyvenime. Tačiau, kad tas vis silpnėjantis pulsas visai nesusitotų, jau reikia kaiko žymiai daugiau. Jei kas šiais teigimais netiki, tepasikalba su atgal grįžusiais III jaunimo kongreso dalyviais.

Argentina

BUENOS AIRES KATALIKŲ UNIVERSITETO muzikologijos fakulteto studentė Adriana Mabel Maranca baigiminiu studijos darbu pasirinko lietuvių dainas, patarta Stelos Jasiulytės-Vežbickienės. Medžiagą savo darbui ji rinko pas Praną ir Oną Ožinskus. Į magnetofono juostelę A. M. Maranca įsirašė apie 20 lietuviškų dainų, kurias jai padainavo O. Ožinskienė. Vėliau tų dainų tekstai buvo užrašyti mašinėle su ispaniškais paaiškinimais. Būsimoji muzikologė A. M. Maranca studijas baigs šį pavasarį. Atrodo, ji bus pirmoji argentinietė, pagrindiniam egzaminų darbui pasirinkusi lietuvišką temą.

P A D Ė K A

Laike PLJK Brazilijoje, Sao Paulo mieste man teko laimėti būti priklaustai PP. Viktoro Banio šeimoje, kurie mane tėviškai globojo ir susirgus slaugė. Per šias eilutes noriu pareikšti viešą padėkos žodį už visas man suteiktas paslaugas — globa ir dovanas kurių aš niekada neužmiršiu. Helena Liliana Pupelytė.

Londono, Ontario, "Baltija" dainuoja pasaulio lietuvių jaunimo kongreso užbaigos iškilmėje Sao Paulo mieste Brazilijoje. Diriguoja — Rita Viliene

Nuotr. D. Blauzdžiūnaitės

STOVYKLOS

"JURATĖS IR KASTYČIO" stovyklautojai.

GRUPĖ "PLIUŠKA": vadovas Algis Čepas (iš Kanados), Aurora Draugelytė, Silvija Bendoraitytė, Kristina Valavičiūtė, Oleg Shukowski, Maurytis Bendoraitis, Arnaldas Žizas.

GRUPĖ "ŽUVĖ JŪROJE" (os naufragos): vadovė Gailė Jucėnaitė (iš JAV), Doris Kuniškytė, Telma Kondrataitė (iš Itų), Eliana Korsakovaitė, Nilza Guzikauskaitė, Juozukas Silickas, Eliziejus Draugelis, Rikardas Bendoraitis.

GRUPĖ "SVIRPLIUKAI" (Kri-kri): vadovė Marytė Aleknavičiūtė ir vėliau Roseli Sinkevičiūtė, Kathy Nadas (iš S. José dos Campos), Sandra Berbel, Marinei Bareišytė, Rikardas Merani, Juozas Kondrotas (iš Itų), Irutė Petraitytė, Heitor Lipsky.

TRUMPESNĖ LAIKŲ DAR STOVYKLAVO: Vitas Šimkūnas, Vera Lucia Karašauskaitė, Antanas Aleknavičius, Beatriz Bendoraitytė, Klaudijus Butkevičius, Danutė Silickaitė, Ana Emilija Silickaitė, Cely „Mena“ Silickas, Márcia Pratalytė, R. Goncalves.

Cely Sinigali
Tėvai: Juozas Aleknavičius ir Márcio Bareišis.

SVEČIAI: Maria Berbel, Nazareth Kondrotienė, Pranas Šukys, Petras Palubinskas (Čikaga), dr. Vytautas Kiaušas (Australija), kun. Juozas Šeškevičius, João Batista da Silva, Vytautas Draugelis su žmona.

Iš atostogaujančių savo vasarnamyje Šišlių šeimos prisidėjo vaikai Márcia, Sandra, Claudia ir Skaučių antrą patyrimo laipsnį stovykloje baigė užlaikyti: Marinei Bareišytė ir Doris Kuniškytė.

SPORTO VARŽYBOS UBATUBOJE (1976.II.3)

ŠUOLIS Į TOLĮ, MERGAITĖS: pirma vieta – Sandra Berbel, antra – Sandra Šišlaitė, trečia – Claudia Šišlaitė; **JAUNESNI BERNIUKAI:** pirma vieta – Rikardas Kemeklis Merani, antra – Rikardas Bendoraitis, trečia – José Kondrotas. **VYRESNI:** pirma – Antanas Baltušis (4,50 m), antra – A.C. (Mena) Silickas, trečia – Maurytis Bendoraitis.

ŠUOLIS Į AUKŠTĮ: Berniukai: pirma vieta – Maurytis Bendoraitis.

JORNAL CRIK, CRIK

(Svirpliukai)

MARINEI: O que acharam do almoço de hoje. Não deu para morrer porque além de ter sido melhor que o de ontem foi em maior quantidade. Pena que chegaram novas cozinheiras.

IRUTE: Finalmente limpamos o "doce recanto". Talvez não percamos mais a vontade.

HEITOR: Já que andam reclamando tanto que ninguém lava a louça, não vamos citar nomes, mas 4 meninos lavaram-nas debaixo da tempestade.

IRUTE: Clamam por liberdade. Ao chegarem aqui pensam que estão em uma prisão. Não encher o saco, kunigele. Quem é que você pensa que é para apitar esse apito.

CATHY: Ainda andam reclamando da merenda. Porque não entram para cozinha.

SANDRA: Falando em reclamações, quem rem que seja aumentado o tempo de natação.

HEITOR: Novo cozinheiro, pena que não foi bem aceito, era um siri.

CATHY: Temos uma nova panelinha, Pranis e Juozas. Não aguentamos mais a bagunça.

MARINEI: Temos que tomar conta do Pranis, para não se afogar. Pensa que dá pé no oceano inteiro.

SANDRA: Por que será que os cachorros não aparecem mais na cozinha. Acabou o toucinho ou as cozinheiras.

ORAÇÕES DA MEDITAÇÃO CRISTÃ

Nos desculpamos senhor, por tudo que fizemos de ruim.

Pelas brigas que tivemos.

Pela falta de compreensão e coleguismo para com o próximo, pela falta de cooperação com os chefes do acampamento, pelo egoísmo que tivemos e por todas as ofensas.

FUTURO

Pedimos ao senhor, para que os acampamentos sejam cada vez melhores.

Pedimos para que a lenha dê até o fim do acampamento.

Para que o nosso relacionamento com o próximo seja cada vez melhor.

Pedimos para que todos voltem bem para casa.

Pedimos também, para que não aconteçam mais coisas como o terremoto de Guatemala.

Para que as amizades que fizemos aqui continuem.

Que Deus nos ajude a fugir dos preconceitos. Amar todas as pessoas. Saber perdoar os que nos ofendem.

Que Deus nos afaste dos vícios.

Que nos dê paz neste fim de acampamento.

Que nos faça entender melhor a palavra divina.

Que nos dê força para rachar a lenha.

Que nos dê paciência para aguentar estes últimos dias.

Senhor, agora que estamos nos sentindo mais tranquilos, pedimos forças para realizar todos os nossos objetivos. Para que todos fiquem mais unidos.

Olho em tudo e sempre encontro a ti. Estás no céu, na terra, aonde for, em tudo que me acontece encontro o teu amor. Já não se pode mais deixar de crer no teu amor.

É impossível não crer em teu amor.

É impossível não te encontrar, não fazer de ti meu ideal.

Há gente que amando tantas coisas se perde nas estradas do mundo. Eu que amo só a ti não te deixarei, não te perderei a procura de nova ilusão. Busco senhor além das coisas te encontro nas estradas do mundo, eu que amo só a ti.

Não te deixarei, não te perderei, porque tu, tu és tudo para mim.

Senhor, pois nessa missa o lindo mar do meu coração, o lindo céu dai a brisa, começou a brilhar com esta oração que Cristo deu.

A alegria de todos, amor e fraternidade, juntando os povos, dai a amizade.

ORAÇÃO DE AGRADECIMENTO (UBATUBA)

Senhor Jesus, agradeço-vos a nossa existência, porque se não fosse por ela não estaríamos todos aqui reunidos como uma família, cada vez mais unida.

Cristo, grandes e admiráveis são as tuas obras:

Este céu azul sem confinamento, este mar infinito e que jamais secará, este sol que sempre há de brilhar, as belezas que existem na terra, as montanhas, o vento e o céu estrelado, a lua e tudo o mais que você criou.

Hei de ver a beleza de viver, de amar sem pensar no mal e esperar pelo bem que um dia ele nascerá e então vamos sorrir quando apertarmos cada mão de um irmão e sentir a razão e o milagre de viver.

Muitas coisas teria ainda que te agradecer, mas não quero fazê-lo com tinta e pena.

A paz esteja contigo, saúdamos-Te os amigos.

Tu também saúda a cada um dos nossos

Cristina

Silvia

Marcia

GRUPO: CRIK, CRIK.

AMIZADE

A amizade não pode ser por interesse, e nem falsa. Amigo é aquele que te ajuda nas horas necessitadas, em quem você confia e conhece tão bem como a si mesmo e ele a você.

GRUPO: NAUFRAGOS

A amizade é uma das coisas mais lindas que pode haver entre os seres humanos.

Há muita amizade por interesse, e hoje em dia é difícil de se encontrar uma amizade sincera. Duas pessoas são amigas. Na maioria das vezes porque ela é bonita, ele tem dinheiro, etc.

Uma amizade sincera é aquela que o amigo fica do nosso lado a todo momento, é aquele amigo em quem você confia tudo e qualquer coisa.

Tem gente que tapeia o amigo com muitas coisas, essa amizade falsa tem em toda parte, mas o amigo sincero é que ganha mais amizade mais amor e mais sinceridade.

Seria muito bom se aplicássemos a amizade verdadeira neste acampamento e noutros do futuro.

A amizade verdadeira é com amor e fraternidade.

IRUTĖ IR KESTUTIS

D. BASTYS

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

Viena diena Vilniuje

Amžiai bėgs, mūsų nebebus, bet Vilnius tebestovės — rašė B. Sruoga savo poemoj "Gedimino sapnas".

Tarp Antakalnio žaliųjų šlaitų iškyla trys Šv. Petro ir Povilo šventovės bokštai, papuošti kukliais kryžiais. Augšta, mūrinė siena slepia ją nuo triukšmingo gatvės judėjimo. Prieš pat šventovę susikerta iš keturių pusių miesto judėjimas: eismo ratas nukreipia per Neries tiltą vykstančius į Žirmūnus, Ukmergę.

Šv. Petro ir Povilo šventovė statyta M. Paco 16 šimtmečio pabaigoje. Turtinga Pacų šeima nutarė įamžinti savo šeimos vardą religiniu pastatu. Radvilų šeimai pasitraukus iš vadovaujamų valstybės vietų, D. L. Kunigaikštijoj ėmė vyrauti Lietuvos Pacų šeima. Per visą 17 šimtmetį ji užėmė augščiausias valdžios vietas. Jiems teko kariauti su švedais (30 metų kare), vyti rusus iš Vilniaus (1665) ir dalyvauti J. Sobieskio žygyje prieš turkus prie Vienos. Mykolas Pacas mirė 1682 m., jo brolis, buvęs valstybės kancleris K. Pacas (pastatė Pažaislio vienuolyną) mirė 1684 m. Po jų mirties 18 šimtmetyje iškilo Sapiegų šeima, užimdama pagrindines valdžios vietas Lietuvoje.

Pacai pakvietė iš Lenkijos architektą J. Zaorą, iš Italijos — freskų ir statulų menininkus P. Perty ir G. Gali. Jiem vadovaujant, šventovės statyba užtruko iki 1701 m. Kas buvo sukurta, išliko iki šių laikų kaip puikiausias barokinio stiliaus pavyzdys Rytų Europoje.

Į šventorių įeinama pro geležinius, išpuoštus vartus. Šventoriaus mūro sienoje daug nišų. Portalines šventovės duris puošia Pacų šeimos herbas ir kolonos. Augščiau, prie balkoninio lango šonuose, dvi statulos — šv. Augustino ir šv. Stanislovo. Ant šventovės slenkščio, pagal paties Paco pageidavimą įrašas: "Hic jacet Pac peccator" (Čia guli nusidėjėlis Pacas). Įrašas primena visiems trumpo žmogaus gyvenimo trapumą. Už durų, kairėje pusėje, didžiuliai kazokų būgnai, skirti skelbti vyriausiojo karo vado, lauko hetmano M. Paco įsakymams, kad susirinktų kariuomenė ir vydytų kovos uždavinius.

Už prieangio šventovė padalinta į tris navas. Pagrindinėj navoj kabo šv. Petro laivas — žibinto pavidalo. Didžiojo puošnaus altoriaus Pacai neįrengė. Dabar čia pastatytas iš katedros perkeltas šv. Kazimiero karstas.

savo puošnumu neišsiskiria iš bendros aplinkos. Tai primena visiems, kad komunistinės valdžios potvarkiams turi paklusti ir šventieji. Skersinėje navoje yra įrengti altoriai ir sudaro su pagrindine nava kryžiaus formos pastatą.

Visas šventovės vidus išpuoštas barokinio stiliaus freskomis, figūromis, stilizuotais ornamentais. Ypač turtingumu pasižymi lubos. Siužetams imtos buitinės, mitologinės, filosofinės, biblinės ir kitokios scenos. Reljefinės figūros ir statulos sudaro vientisą vaizdų sceną. Čia gali pamatyti elgetą ir valdovą, šventuosius, riterius ir piemenis. Figūros viena kitą papildo, duoda prasmę ir pastatytos parinktose vietose. Prie pat durų vainikuota giltinė gražina susižavėjusį žiūrovą į realybę, tarsi primindama, kad nesi meno galerijoje, bet šventovėje.

Šv. Augustino koplyčios arką puošia linksmos mergaičių galvutės. Skliaute labai realistiškai pavaizduota motina, maitinanti kūdikį. Karalienių koplyčios arkoje pagerbiamas karys invalidas, gaunąs už sunkų savo gyvenimą garbės vainiką. Karžygių koplyčios arką saugo karių globėjai — šv. Teodoras ir šv. Mauricijus. Marija Magdalena stovi viena; taip pat ir šv. Jonas Krikštytojas.

Šv. Mergelių koplyčios frontonas papuoštas mergaitės su avinėliu skulptūra. Sienų papuošime vyrauja vietos augalai, gėlės, vaisiai. Visi papuošimai duoda sienoms, luboms lengvumą ir puošnumą. Žmonių, žvėrių, žuvų figūros, angeliukai daro sienų erdvę gyvą. Freskų navų skliautuose juos praplečia, duoda daugiau erdvės, sutrumpina karnizinių papuošimų linijas. Melsvos spalvos dažai teikia lengvumą. Skulptūros ir papuošimai šviesos žaisme pagyvėja. Šviesa krenta iš šoninių langų. Kupolo apskritimas ir visų linijų subėgimas į centrą teikia dangaus tolumo vaizdą.

Šventovė dėl savo meninio grožio yra paskelbta architektūriniu paminklu, todėl turistai turi pirmenybę prieš maldininkus. Ne be reikalo šventovėje iškabinti turistams nurodymai: "neiti už altoriaus, nelipti į sakyklą, nesėsti į klausyklas".

Sunkiose sąlygose tenka Lietuvos tikintiesiems garbinti Augščiausiajį. Nemirtingas Pacų pastatytas Dievo garbei pastatas pergyvens neramius laikus, nes... ieško stiprybės.

IŠ DAINŲ ŠVENTĖS VILNIUJE (Iš J. Aušroto surinktų nuotraukų)
Nepriklausoma Lietuva

Petras Maldeikis — MYKOLAS KRUPAVIČIUS. Išleido Lietuvių Krikščionių Demokratų Sąjunga. Spausdino Draugo spaustuvė, Chicago, Ill., 1975 Monografijos rėmėjai: a.a. kun. Vincentas Slavinas ir Prelatų Mykolo Krupavičiaus Paminklui Statyti Komitetas. Knygos viršelis dail. Petro Aleksos. Iliustruota nuotraukomis. Įrišta į kietus viršelius. 496 psl. Kaina nenurodoma.

"Plačią bei šakotą Krupavičiaus asmenybę nelengva suprasti, kaip nelengva ir jam pirlygti", — tokiais žodžiais autorius įveda skaitytoją į šią monografiją, pasisakydamas, tarp kitko, šiaip:

"Autorius Krupavičių jo darbingo gyvenimo metu pažino tik

iš tolo. Visai iš arti jį pažino ir turėjo progos su juo išsikalbėti įvairiausiais klausimais tik per dvylika paskutiniųjų jo gyvenimo metų. Tačiau tikrą Krupavičių — veikėją, politiką, dvasininką — jis pažino ir jį daugiau suprato tik studijuodamas jo archyve esančius dokumentus ir raštus. Juos bestudijuojant, jam atsiskleidė vis didesnė Krupavičiaus asmenybė, jo vaizdas darėsi vis šviesesnis, jo vaidmuo lietuvių tautai vis reikšmingesnis. Tai atskleisti autorius laiko šios monografijos uždaviniu."

Monografiją sudaro šios penkios dalys: Savo kelio bei ieškant, Nepriklausomybės aušroje, Valstybininko keliu, Politikas atsargoje, Išėjimo kovų fronte, Krupavičiaus veiklos versmės. Pirmoji dalis prasideda skyreliu "Toje šeimoje gimė ir augo Mykolas Krupavičius", paskutinioji baigiasi — "Jis priklausė visai lietuvių tautai."

nusiramino prispaustieji ir pažemintieji, pagal Kristaus Evangelijos mintį. C.

Ieškote geros dovanos? Užsakykite lietuvišką laikraštį arba nupirkite lietuvišką knygą.

MŪSŲ ŽINIOS

SVENTĖ MOOKOJE

Praeitą sekmadienį, kovo 7 d. šv. Kazimiero, dangiškojo Lietuvos ir Asmeninės Lietuvių Parapijos Globėjo šventė Mokoje puikiai praėjo.

Nors perkūnas stipriai trunkėsi ir lietus pvlė kaip iš kibiro, į šventę atvyko š viso Sanpaulio ir Sto. André gausus būrys tautiečių.

Mišias šv. Kazimiero garbei laikė klebonas t. P. Daugintis ir t. Pr. Gavėnas, kuris pasakė šventei ir gavėnios rimčiai pritaikintą pamokslą.

Per Mišias giedojo „Aušros“ choro giesmininkai, vadovaujami Liūdo Ralicko, vargonėliais pritariant Alf. Petraičiui.

Po Mišių šv. Kazimiero pagerbimui mūsų rašytoja Halina Mošinskienė paskaitė rašinį apie šv. Kazimiero garbinimą Lietuvoje šimtmečių bėgyje, apie lietuvių dailininkų paveikslus jo garbei ir keletą eilėraščių. Poetas Klemensas Jūra skaitė jo paties sukurtą įdomią poemą – Legendą apie šventojo statulą.

TĒVO J. BRUŽIKO 3-SIOS MIRTIES METINĖS

buvo drauge atšvęstos. Šv. Mišiose melstasi už jį, joms baigiantis visų sugiedotas „Viešpaties Angelas“. Paskui prie lentos su trimomis jo fotografijomis p. Mošinskienė skaitė labai nuotainingą, gražų rašinėlį „Tėvas“ iš savo prisiminimų apie „Tėvą Bružiką ir porą kitų dalykėlių. Tada Živilė Jūraitė su dideliu įsijautimu perdavė K. Jūros eilėraščių „Šventam atminimui“ kunigo J. Bružiko.

Paskui buvo šeiminiškos, sunėtinės vaišės. Jose visi gėrė, valgė gardžius sumuštinis, blynus, pyragus, pyragaičius ir kitus gardumynus. Buvo pagerbti 3 minėjime dalyvavę Kazimierai – Skorupskis, Rimkevičius, Musteikis.

Šventės proga tautiečiai nusipirko lietuviškų religinių knygų už 320 ir plokštelių už 360 kruzeirų.

PAIEŠKO GIMINAIČIO

J. Burba paieško savo giminaičio JUSTINO BURBOS, kilusio iš Skuodo Rašyt – J. Burba, Klaipeida, Dubysos g-vė 10-4, Lituânia SSR.

SERGA

EMILIJA PUPĖNIENĖ, gyvenanti V. Industrial, po operacijos guli D. Pedro II ligoninėje (Parque D. Pedro II). 1-as aukštas, kambarys 6 D.

Lankymo dienos: antradieniais, ketvirtadieniais ir sekmadieniais nuo 15:30 iki 17:00 val.

VAIKAI GRĮŽO IŠ STOVYKLOS

... ir papasakojo kaip sekėsi.

Pirma Cipó stovykla, paskui Iru, ir pagaliau Ubatuba.

Visur labai gerai. Daug išmoko, susidraugavo.

Ir neužtenkant jų pasakojimų, aišku, įdomu paskaityti „Mūsų Lietuvoje“ apie viską ir ko daugiau sužinoti. Ir priėjom prie to klausimo: Ką kun. Antanas Saulaitis veikė?

Nutarėm su mano vaikais parašyti, ką jis veikė. Pirmas sako: Jis yra kaip tėvas, kada reikia tėvo; kaip draugas, kada reikia draugo, neina išaiškinti. Antras: mokino visokių darbų. Pastatyt staitą ant smėlio. Virtuvę, Išvietę. Ir visą laiką dirbo kartu.

Sutikus kitus stovyklautojus, paklausiau apie kun. Saulaitį ir pradėjo byrėti žodžiai kaip iš maišo didžiausio.

- Paruošė skautus. Išmokino susikalbėti per Morzės abėcėlę. Išmokino visokių skautiškų darbų. Kaip susipykom, jis mus sutaikė.

Kalbėjo visą laiką lietuviškai, ir tik kai tikrai nesupratom, išaiškino portugaliskai.

Išmokino suvaidinti iš Evangelijos palyginimus (parabolas).

Keli vaikai pasakė, kad neužtektų viso laikraščio, jeigu turėtum parašyti viską, ką jis darė.

- Kun. Juozui Šeškevičiui, kun. Hermanui Šulcui ir kun. Antanui Saulaičiui dėkingi stovyklautojai ir dėkingi tėvai.

LIETUVIAI BIBLIOGRAFIJOJE

Valstybinės bibliotekos (Rio) leidžiami bibliografijos sąsiuviniai leidėjų tarpe įtraukė Brazilijos Lietuvių Bendruomenę. Sąsiuvinys 19/4 mini: Lietuviškai portugalisko žodyno autorius Alfonsą D. Petraičį ir Luciją Jodelytę (nr. 5969) ir Andriejaus Korolkovo 459-ųjų puslapių vadovėlį „Fundamentos de farmacologia molecular“ (antroji laida). Sąsiuvinys 20/2 įrašė Boriso Cimblerio „Introdução à terminologia geral“ (217 psl.) ir Henriko Losinsko Alves 116 psl. veikalą apie „Mario de Andrade“.

UŽSIMOKĖJO PRENUMÉRATA

Po 70 kr. Jonas Makuševičius, Motiejus Sėjūnas, Vl. Svolkinas, V. Mizevičienė, E. Pažėra (tėv.), E. Pažėra, Jr., Kaz. Šimkus, Juozas Gavėnas, Br. Martinaitis. 60 kr. Viktorija Butkus, 80 kr. J. Čikanaičius, 85 kr. Val. Bevydas, 90 kr. Juozas Lisauskas, 100 kr. Ona Vasiliauskienė, St. Narušis, Vl. Jurgutis, 200 kr. Antanas Tubelis, ir inž. V. Butkevičius, 300 kr. Kazimieras Skorupskis.

JAUNIMO KULTŪROS RATELIS

Jaunimo kultūrinis ratelis, pravedamas portugalų kalba, pirmą kartą susirinko kovo 13. Jo mintis kilo vasario 22 visuomenės studijų dienoje pagal BLB literatūros ratelio veiklą kuris renkasi privačiuose namuose. Jaunimo ratelis bursis kiekvieno mėnesio antrą šeštadienį 19:30 val. Būrelis nėra uždaras, o kaip literatūros ratelis, atviras visiems, kurie domisi lietuvių kultūra.

Pobūvyje dalyvavo apie 35, jų tarpe ir tėvų bei kitų suaugusių. Po Leonisės Rubliauskaitės įžangos, sekė pokalbis apie lietuvių tautinius rūbus, jų istoriją ir vartoseną. Skaidrėmis ir epidiaskopu rodyti pavyzdžiai iliustravo kruopščiai ir suprantamai paruoštą tekstą, kurį parengė Sandra Saldytė, Leonisė Rubliauskaitė, Lidija Rubliauskaitė, Kristina Valavičiūtė, Robertas Saldys ir Paulius Jurgilas. Buvo aprašyti šeši tautiniai šokiai: Blezdin-gėlė, Mikita, Ketvirtainis, Suktinis, Pakeltkojis ir Kepurinė.

Antroje dalyje Arnaldas Zizas papasakojo Jūratės ir Kastyčio legendą, kuri taip pat iliustruota prožektuojamais paveikslais ir to paties vardo operos ištraukomis. Zizas taip pat trumpai paaiškino kai kurias lietuvių legendų ypatybes ir apie dievą Perkūną, kad klausytojai legendą geriau suprastų.

Sekė jaunųjų šeiminių paruošta arbatėlė. Sekantis pobūvis balandžio 10, šeštadienį. Vieta bus paskelbta vėliau.

JAUNIMO PAMOKOS

Šeštadienį Vila Zelinos lituanistinėje mokykloje negalintiems dalyvauti lietuvių kalbos pamokos pradedamos šį sekmadienį, kovo 21, R. Juatindiba 28, Mooka. Bus sudarytos dvi grupės: dar nemo-kančius lietuviškai mokys Silvija Bendoraitytė, o mokančius - Živilė Jūraitytė. Pirmoji grupė pasinaudos Alfonso D. Petraičio paruoštomis skaidrėmis, antroji - ves lietuviškai pokalbius apie įvairias aplinkybes, kuriose svarbu lietuviškai mokėti. Jaunimo pasirinktas lai-

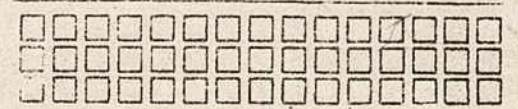
kas yra nuo 10:30 iki 11:30 ryto, Nemuno šokių repetitijos pertraukos metu.

„VEJA“ APRAŠO MEKA

Šios savaitės žurnale „Veja“ Nr. 393 (kovo 17 d.) yra trijų puslapių pokalbis su New Yorke gyvenančiu filmu specialistu ir ideologu Jonu Meku, įgijusiu, pagal H. Estensoro pokalbį su juo, „aiškia vietą filmų meno istorijoje.“

LONDRINA, PR

Emantė Jūraitienė, jau keletą metų dėstanti Londrinos universitete, laimėjo konkursą ir paskirta pilna profesore. Sekančiais mokslo metais ji gaus universiteto stipendiją tęsti studijas São Paulo universitete, kuriame šiais metais aukštesnio laipsnio siekia jos vyras Rimgaudas Jūraitis, taip pat Londrinos universiteto profesorius. Abu kartu vadovavo III PLJK studijų savaitei Itaiči sausio 1-6 dienomis.

IMIGRACIJOS KOMITETAS

Atskirais laiškais ir per spaudą 50 m. Imigracijos švenčių komitetas kviečia visas lietuvių organizacijas paskirti nuolatinį savo atstovą komitetui. Komitetas su organizacijų atstovais ir šiuo reikalu besidomintiems renkasi kovo 28 d. po 15 val. pamaldų Zelinoje.

Bus pristatytas smulkesnis minėjimų projektas ir darbo planas.

ŠYPSENAS

Geras darbas

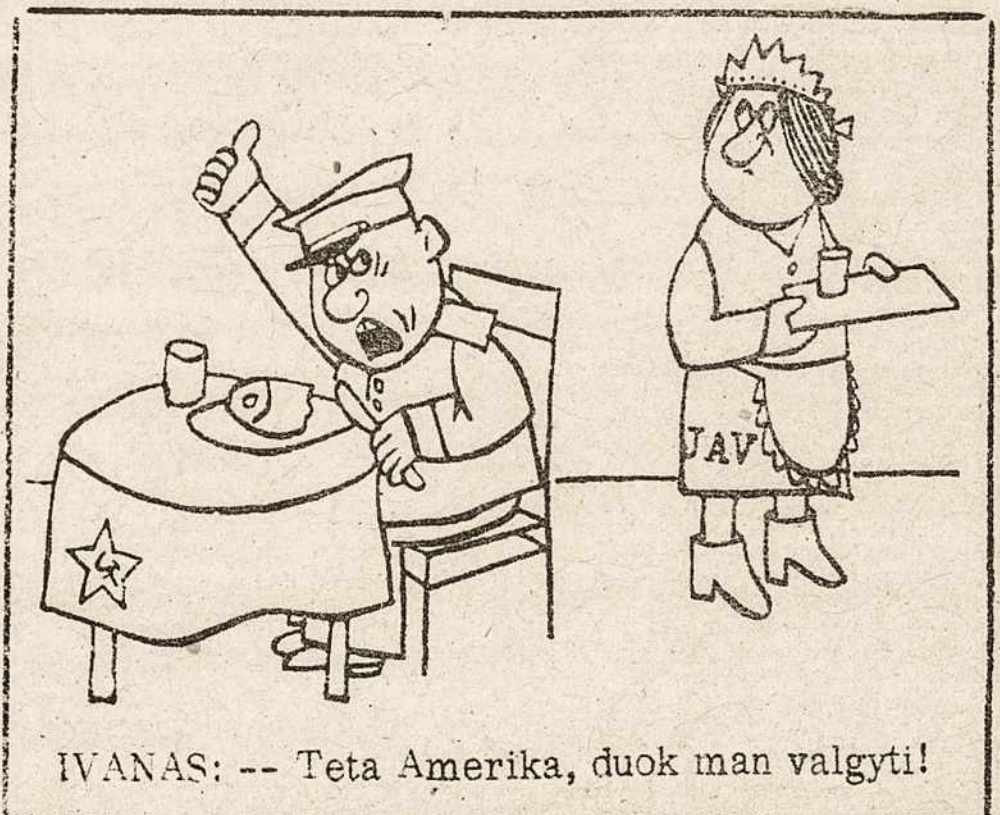
— Mamyte, aš šiandien padariau gerą darbą.

— Kokį, sūneli?

— Kai atėjo dėdė Petras, broliukas, jam nematant, ant kėdės padėjo segtuką.

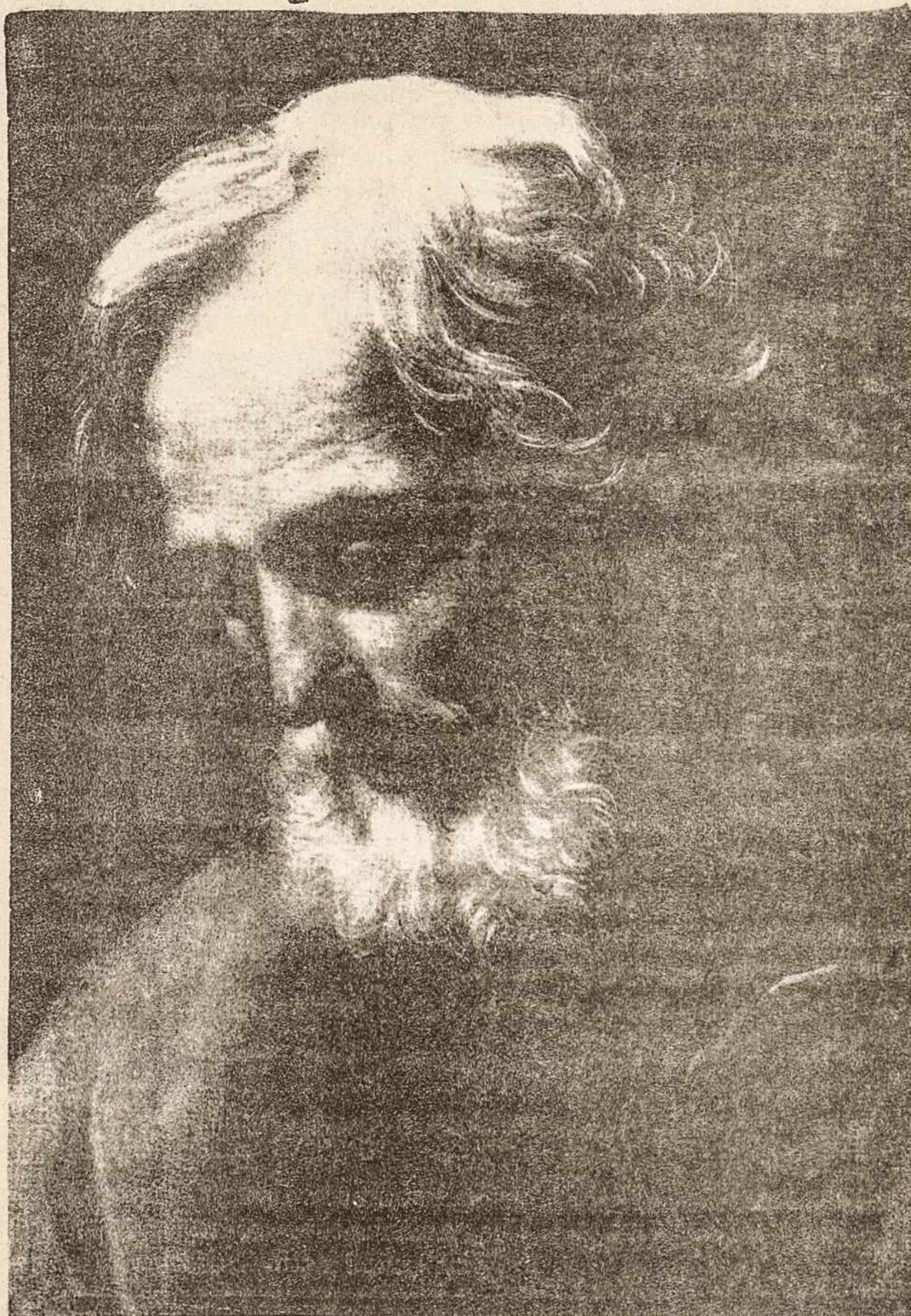
— Tu jį nuėmei?

— Ne. Bet kai dėdė ant tos kėdės sėdosi, aš ją patraukiau...

MŪSŲ ŽINIOS

SV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Kovo 19 dieną – Šv. Juozapo Šventė
Vila Zelinos Bažnyčioje lietu-

viškai pamaldos bus 7 val. ryto.
Vakare 20 val. vietos vyskupas
laikys iškilmingas pamaldas bra-
ziliškai.

KVIEČIA BLB TARYBA

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės tarybos posėdis kviečiamas po 15 val. pamaldų Želinoje kovo 28.

PIRMOJI SUSIRINKIMŲ DIENA

Visuomeninėje studijų dienoje vasario 22 buvo priimtas siūlymas paskutinį mėnesio sekmadienį skirti susirinkimams ir posėdžiams, kad lietuviškoje veikloje dalyvaujantys

asmenys ir šeimos galėtų patogiau dalyvauti.

Pirmoji tokia diena kviečiama sekmadienį kovo 28. Įvairios organizacijos jau numatė savo posėdžius ir susirinkimus tai dienai po lietuviškų pamaldų šv. Juozapo bažnyčioje 15 val. Posėdžiai įvyks Jaunimo namuose, kurie kiekvieną mėnesio paskutinį sekmadienį bus tam tikslui laisvi.

Lietuviškos sumos tą sekmadie-

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS MEČYS PALECKIS

Šiam ilgamečiui rėmėjui nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

*****
L I E T U V I Ų S A J U N G A - A L I A N Ç A
r u o š i a P I E T U S
kovo mėn. 28 d., sekmadienį, 13 val.

Užsisakyti telefonu 274:51 16

*****
*****

ni nebus, o 15 val. pamaldos bus ypatingai gražiai pravestos, dalyvaujant jaunimui.

Šio mėnesio susirinkimai surašyti Veiklos kalendoriuje.

VEIKLOS KALENDORIUS

Kovo 19. šv. Juozapo šventė Vila Zelinoje. Lietuviškos pamaldos 7 val., portugališkos su vyskupu 20 val.

Kovo 20. 16 val. Jaunimo namuose 50 m. imigracijos komiteto valdybos posėdis.

Kovo 21. 11 val. Rio de Janeiro lietuvių pamaldos katedros koplyčioje.

Kovo 21. 9-12 val. pirmoji šiu metu Nemuno šokėjų repeticija.

Kovo 21. 10:30-11:30, lietuvių kalbos pamokos jaunimui, R. Juatindiba, 28. Moóca.

Kovo 21. 15 val. Kongreso būstinės komisijos darbo popietė, R. Juatindiba, 28.

Kovo 27. 20 val. Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis pas pp. Čiuvinskus, Parque da Moóca.

Kovo 28. 13 val. Lietuvių Sąjungos- Aliança pietūs Sąjungos rūmuose, R. Lituânia, 67. Užsisakyti 274-5116).

Kovo 28: MĖNESINĖ SUSIRINKIMŲ DIENA. Lietuviškai pamaldos V. Zelinoje 15 val. (sumos 11 val. nebus). Po pamaldų Jaunimo namuose susirinkimai: Lietuvių Kataliku šv. Juozapo Bendruomenės metinis susirinkimas ir Moksleivių ateitininkų susirinkimas; tada Brazilijos Lietuvių Bendruomenės tarybos, 50 m. imigracijos komiteto, „Rūtelės“ tėvų susirinkimai.

Balandžio 3 (14 val.) ir 4 (iki 19 val.) Jaunimo susikaupimo dienos, Granja Vianna, Cotia, nuo 12 m. amžiaus.

Balandžio 8. paskutinė diena ML redakcijai išteikti asmeninius ar organizacijų sveikinimus velykiniam ML numeriui.

Balandžio 9, 19:30 val., Jaunimo kultūrinio ratelio antrasis pobūvis (portugalų kalba) (Vieta paskelbsima vėliau).

Balandžio 10-11, paskutinis trijų kraštų III PLJK posėdis, Montevideo.

Balandžio 18, VELYKOS.

Balandžio 21, L. K. šv. Juozapo Bendruomenės gegužinė.

VELYKINĖS REKOLEKCIJOS

Balandžio 3-4 Granja Vianna, Cotia, bus pravestos susikaupimo dienos jaunimui nuo 12 m. amžiaus. Dalyviai išvažiuos iš Jaunimo namų V. Zelinoje šeštadienį 14 val. Susikaupimo dienos baigiasi sekmadienį Mišiomis, kurios prasideda 18 val. ir kuriose kviečiami dalyvauti vaikų pasiimti atvykę tėvai.

Pokalbius bei diskusijas praves kun. H. Šulcas, E. ir V. Bacevičiai, kun. A. Saulaitis ir dešimt jaunų šeimų ratelio porų iš Cotijos. Norintieji dalyvauti kviečiami iš anksto užsirašyti klebonijose. Mokestis bus 30 kr. asmeniui.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99-V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MEŠINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr. Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzėras. Užuojautės ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai išteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.